

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

III. ÚS 333/2020-30

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí 8. septembra 2020 v senáte zloženom z predsedu senátu Martina Vernarského a sudcov Ivana Fiačana a Petra Straku (sudca spravodajca) predbežne prerokoval ústavné sťažnosti obchodnej spoločnosti DUPOS dražobná, spol. s r. o., IČO 36 233 935, Tamaškovičova 17/2742, Trnava, zastúpenej advokátskou kanceláriou PETKOV & Co s. r. o., Šoltésovej 14, Bratislava, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Ivan Petkov, a spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, Bratislava, zastúpenej Advokátskou kanceláriou Mária Grochová a partneri s. r. o., Bočná 10, Košice, v mene ktorej koná konateľ a advokát Mgr. Marek Dubovský, vo veci namietaného porušenia základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd rozsudkom Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11 Co 373/2016 z 13. júna 2017 a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8 Cdo 178/2018 z 27. marca 2019 a takto

r o z h o d o l :

Konanie o ústavných sťažnostiach obchodnej spoločnosti DUPOS dražobná, spol. s r. o., a spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., z a s t a v u j e .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Sťažnostná argumentácia

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 10. júna 2019 (sp. zn. Rvp 1033/2019) doručená ústavná sťažnosť obchodnej DUPOS dražobná, spol. s r. o., IČO 36 233 935, Tamaškovičova 17/2742, Trnava (ďalej len „sťažovateľka 1“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) rozsudkom Krajského súdu v Žiline (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 11 Co 373/2016 z 13. júna 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie krajského súdu“).

1.1 Ústavnému súdu bola následne 15. júna 2019 (sp. zn. Rvp 1079/2019) doručená ústavná sťažnosť spoločnosti Slovenská sporiteľňa, a. s., Tomášikova 48, Bratislava, IČO 36 233 935, Tomášikova 48, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka 2“), vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozhodnutím krajského súdu a rozsudkom Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) sp. zn. 8 Cdo 178/2018 z 27. marca 2019 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu“).

Uznesením ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 23/2019-7 z 20. novembra 2019 boli sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 1033/2019 a sp. zn. Rvp 1079/2019 spojené na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1033/2019.

1.2 Ústavnému súdu bola 10. júna 2019 (sp. zn. Rvp 1034/2019) doručená ústavná sťažnosť sťažovateľky 1 vo veci namietaného porušenia jej základného práva na súdnu a inú právnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivé súdne konanie podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu.

Uznesením ústavného súdu č. k. PLs. ÚS 49/2020-9 z 26. augusta 2020 boli sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 1033/2019 a sp. zn. Rvp 1034/2019 spojené na spoločné konanie, ktoré je ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1034/2019.

2. Z ústavnej sťažnosti a jej príloh vyplýva, že napadnutým rozhodnutím krajského súdu bol potvrdený rozsudok Okresného súdu Čadca č. k. 8 C 23/2012-215 zo 17. júna 2016 (ďalej len „rozsudok súdu prvej inštancie“) o určení neplatnosti dražby nehnuteľnosti. Sťažovateľka 1 v konaniach vystupovala v procesnom postavení žalovanej v 1. rade a sťažovateľka 2 v procesnom postavení žalovanej v 2. rade a ako neúspešná strana sporu podali proti napadnutému rozhodnutiu krajského súdu dovolanie. Dovolanie sťažovateľky 1 bolo napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu odmietnuté a dovolanie sťažovateľky 2 bolo zamietnuté.

2.1 Sťažovateľka 1 zastáva názor, že krajský súd ako súd odvolací sa riadne a presvedčivo, resp. vôbec nevysporiadal s jej podstatnou argumentáciou, týkajúcou sa zákonnosti doručovania listín. Sťažovateľka 1 tvrdí, že vysporiadanie sa s jej námietkou zostalo na úrovni laxného konštatovania zo strany krajského súdu v odôvodnení jeho rozhodnutia (bod 23 a 24 odôvodnenia napadnutého rozhodnutia krajského súdu, pozn.). Následne sťažovateľka 1 argumentuje, že absencia vysporiadania sa s jej podstatnými tvrdeniami je vadou procesného postupu súdu, ktorá je zároveň aj dôvodom prípustnosti dovolania. Na základe uvedeného podala dovolanie, ktoré však bolo najvyšším súdom odmietnuté ako procesne neprípustné. Napadnutým rozhodnutím najvyšší súd zasiahol do jej práv tým, že odmietol procesne prípustné dovolanie, čím došlo k odňatiu spravodlivosti a zároveň najvyšší súd zaťažil napadnuté rozhodnutie vadou nepreskúmateľnosti.

2.2 Sťažovateľka 2 obdobne namieta nesprávne posúdenie súdu o nedoručení dražobných písomností a považuje obe napadnuté rozhodnutia za „... *zásadne právne nesprávne, arbitrárne a formalistické, vedúce k extrémnej nespravodlivosti a odporujúce ústavnému imperatívu proporcionality*“. Argumenty sťažovateľky 2 smerujú k záveru, že napadnuté rozhodnutia sú založené na logickom protirečení, čo podľa jej názoru vylučuje správnosť a, naopak, zakladá ich ústavnú nekompatibilitu z dôvodu arbitrárnosti.

Podľa názoru sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 napadnutým rozhodnutím krajského súdu a napadnutým rozhodnutím najvyššieho súdu bolo porušené ich základné právo podľa čl. 46 ods. 1 ústavy, ako aj právo podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru (bod 1 odôvodnenia tohto rozhodnutia).

3. Na základe argumentácie uvedenej v ústavnej sťažnosti sťažovateľka 1 a sťažovateľka 2 navrhujú, aby ústavný súd nálezom vyslovil porušenie v záhlaví tohto rozhodnutia označených práv, zrušil napadnuté rozhodnutie krajského súdu a napadnuté rozhodnutie najvyššieho súdu a vec vrátil krajskému súdu na ďalšie konanie a zároveň priznal sťažovateľke 1 náhradu trov konania.

4. Elektronickým podaním zo 17. augusta 2020 právny zástupca sťažovateľky 1 ústavnému súdu oznámil, že sťažovateľka 1 berie ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, a navrhuje, aby ústavný súd konanie o nej zastavil.

5. Elektronickým podaním zo 17. augusta 2020 právny zástupca sťažovateľky 2 ústavnému súdu oznámil, že sťažovateľka 2 berie ústavnú sťažnosť v celom rozsahu späť, a navrhuje, aby ústavný súd konanie o nej zastavil.

II.

Relevantná právna úprava a posúdenie veci ústavným súdom

6. Podľa čl. 124 ústavy je ústavný súd nezávislým orgánom ochrany ústavnosti.

7. Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb a právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

8. Podľa čl. 140 ústavy podrobnosti o organizácii ústavného súdu, o spôsobe konania pred ním a o postavení jeho sudcov ustanoví zákon.

9. Podľa § 127 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení zákona č. 413/2019 Z. z. (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak sťažovateľ vezme svoju ústavnú sťažnosť späť, ústavný súd konanie o nej uznesením zastaví.

10. S ohľadom na podanie sťažovateľky 1 a sťažovateľky 2 zo 17. augusta 2020 (bod 4 a 5 tohto rozhodnutia), ktorým vzali ústavnú sťažnosť späť, a v súlade s uvedeným ustanovením § 127 zákona o ústavnom súde ústavný súd rozhodol tak, ako to je uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. septembra 2020

Martin Vernarský
predseda senátu